

КЛОДИНА (като блъсна Любена).

Хайде!

ЛЮБЕНЪ.

Ахъ! колко си зла за клетите хорица! Пжй!
че грозно нещо да откажешъ единъ младъ чо-
вѣкъ! Не ли та е срамъ да бъдешъ хубавичка
па да не оставяшъ да та помилватъ? бре! бре!

КЛОДИНА.

Ще да ти дамъ презъ носа а...

ЛЮБЕНЪ.

Охъ! дивакътъ! Пжй! каква лоша вариклечка!

КЛОДИНА.

Много си позволявашъ.

ЛЮБЕНЪ.

Какво ще та костува ако ма оставишъ да...

КЛОДИНА.

Трѣбва да имашъ малко търпение.

ЛЮБЕНЪ.

Само една сладичка цалувка, като отворимъ
разговоръ за нашата женидба.

КЛОДИНА.

Да ма прощавашъ ти мене.

ЛЮБЕНЪ.

Клодинке, мола ти са за онова.